

NTFR 2015/2587 Aan ontbonden rechtspersoon kunnen geen betalingsverzuimboetes en aangifteverzuimboetes worden opgelegd

Rechtbank Noord-Holland 17 juli 2015, nr.14/2820
 Rechtbank Noord-Holland 17 juli 2015, nr.14/2822
 Rechtbank Noord-Holland 17 juli 2015, nr.14/2823
 Rechtbank Noord-Holland 17 juli 2015, nr.14/2824
 Rechtbank Noord-Holland 17 juli 2015, nr.14/2825
 Rechtbank Noord-Holland 17 juli 2015, nr.14/2826

Belastingjaar/tijdvak	2008-2013	Brondocument
Trefwoorden	aangifteplicht, betalingsverzuimen, fiscaal boeterecht, strafrecht	
Wetsartikelen	AWR-art. 47 AWR-art. 25 AWR-art. 27e AWR-art. 52a AWR-art. 67b AWR-art. 67c Wet LB 1964-art. 26b Wet LB 1964-art. 31 Wet LB 1964-art. 31 Wet BRV -art. 17 AWR-art. 67a	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
ECLI	ECLI:NL:RBNHO:2015:5985	

Samenvatting

A heeft een persoonsgebonden budget toegekend gekregen en daarvan bij belanghebbende, een stichting met als doel het in stand houden en bevorderen van joodse boekhandels, zorg ingekocht. Belanghebbende heeft met diverse zorgverleners overeenkomsten gesloten. Belanghebbende is op 7 januari 2013 ontbonden. De inspecteur heeft op 14 maart 2014 over de jaren 2008 tot en met 2013 naheffingsaanslagen loonheffingen inclusief verzuimboetes opgelegd. De rechtbank oordeelt dat de naheffingsaanslagen terecht zijn opgelegd. Belanghebbende was als inhoudingsplichtige loonheffingen verschuldigd in verband met de werkzaamheden van de zorgverleners. Met betrekking tot de boetes geldt dat slechts de betalingsverzuimboete over de eerste helft van 2009 in stand kan blijven. De betalingsverzuimboete over 2008 is buiten de vijfjaarstermijn opgelegd en moet daarom vervallen. Met betrekking tot de overige betalingsverzuimboetes geldt dat deze, sinds de inwerkingtreding van de Vierde tranche Awb (1 juli 2009) ook opgelegd konden worden aan A als opdrachtgever dan wel feitelijk leidinggever. Volgens de rechtbank is er sindsdien geen reden meer om binnen het fiscale boeterecht nog langer af te wijken van de regel in het strafrecht dat het recht tot strafvervolgning vervalt als een rechtspersoon wordt ontbonden. Derhalve kan alleen het deel van de betalingsverzuimboete dat ziet op het eerste deel van 2009 aan belanghebbende worden opgelegd, aangezien op die periode HR 12 augustus 2005, nr. 38.303, NTFR 2005/1065, nog van toepassing is. De aangifteverzuimboetes zijn opgelegd nadat belanghebbende was ontbonden: op het moment dat de aangifteplicht ontstond (na de uitnodiging daartoe in september 2013), kan niet worden gezegd dat belanghebbende een verzuim heeft gepleegd, want toen bestond zij niet meer. (Beroepen gegrond.)

Commentaar

Aan een ontbonden stichting zijn door de inspecteur aangifteverzuimboetes en betalingsverzuimboetes opgelegd. In de bezwaarfase heeft de inspecteur deze boetes gehandhaafd, waarna de (ontbonden) stichting beroep heeft ingesteld bij de rechtbank. Art. 26a AWR bepaalt wie beroep kan instellen in fiscale procedures. Dat zijn (i) de belanghebbende aan wie de belastingaanslag is opgelegd, (ii) de belanghebbende die de belasting op aangifte heeft voldaan of afgedragen of van wie de belasting is ingehouden of (iii) degene tot wie de voor bezwaar vatbare beschikking zich richt. In dit geval is duidelijk dat de belastingaanslagen en boetebeschikkingen zijn opgelegd aan de stichting. Complicerende factor is dat deze stichting is ontbonden. Zodra een rechtspersoon, zoals een stichting, is opgehouden te bestaan, kunnen niet langer op zijn naam rechtshandelingen – waaronder het instellen van bezwaar, beroep en hoger beroep – worden verricht. Dit is anders als de rechtbank, op verzoek van een belanghebbende, de vereffening heeft heropend overeenkomstig art. 2:23c BW (Hof Den Bosch 22 april 2011, nr. 10/00486, NTFR 2011/1514). Of in deze procedure tot heropening van de vereffening is overgegaan, volgt niet uit de vastgestelde feiten of de overwegingen van de rechtbank. De regels voor de ontvankelijkheid zijn een kwestie van openbare orde, zodat de rechtbank dit ambtshalve heeft moeten toetsen. Of de rechtbank dat heeft gedaan, blijkt niet uit de uitspraak. De rechtbank is in de uitspraak direct het inhoudelijke geschil tussen partijen gaan beoordelen. In die beoordeling verwijst de rechtbank onder andere naar HR 12 augustus 2005, nr. 38.303, NTFR 2005/1065. In dat arrest overwoog de Hoge Raad dat, ondanks art. 6, lid 2, EVRM en art. 67i AWR (thans art. 5:42 Awb), aan een

ontbonden commanditaire vennootschap een boete kon worden opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat die lijn van de Hoge Raad niet langer kan worden gevolgd. Daartoe overweegt de rechtbank dat het door de invoering van de Vierde tranche Awb op 1 juli 2009 mogelijk is om aan de feitelijk leidinggever of opdrachtgever een boete op te leggen. Daaruit trekt de rechtbank de conclusie dat er dan nog onvoldoende aanleiding bestaat om het beboeten van een ontbonden stichting mogelijk te maken. Hiermee sluit de rechtbank terecht naadloos aan bij de jurisprudentie op het strafrechtelijk gebied, waaruit volgt dat aan overleden personen en ontbonden rechtspersonen geen boeten kunnen worden opgelegd. De inspecteur deelt die mening niet en heeft bij Hof Amsterdam hoger beroep ingesteld.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2015-2587>

Datum: 28-4-2016 13:37:37

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.